

אישית סטילס קמפני

סערה בכוס חיץ גזר

אייל שני

יצירתיות ראשונית הם אנשים חדים מאוד, בעלי חשיבה שונה ומיוחדת, אבל לאו דווקא כאלה שמסוגלים לממש את הרעיונות שלהם. לעומת זאת, בעלי יצירתיות משנית הם אנשים שמסוגלים לקחת רעיון, גם אם אינו שלהם, ולרוץ איתו קדימה תוך יציאה מכל המכשולים האפשריים בדרך להגשמה.

מנהלים טובים צריכים לדעת לאתר את בעלי היצירתיות הראשונית, ולהיות בעצמם בעלי יצירתיות משנית. מנהל הוא כמו פסני תרן, סולן שמנגן עם תזמורת לפי תווים, אבל לא מתבלבל אם התזמורת חורקת וגם מסוגל לאלתר ולצאת מזה.

ליאור אשכנזי

דווקא הבישולון שלו הופך למנוף יצירתית. "בדיוק. אני אומרת לאנשים בסרנאות שלי: 'תכתבו לי קורות חיים של הכישלונות שלכם',

כי גם מהכישלונות אפשר ללמוד, ובעיקר ללמוד איך לצאת מהם.

"למרותי מוזיקה במשך שלושים שנה, כל החיים לימדו אותי איך לא לטעות, אבל אף אחד לא לימד אותי מה עושים כשטועים. אם את יודעת להתכונן גם לטעות, תרעי איך להתמודד איתה בזמן אמת, לאלתר ולהביא משהו חדש, שהוא האקסטרה.

"אני אספר לך סיפור קטן, על בוקר אחד שבו הלכתי לבנק ופגשתי את עורא הפקיד, ששאל אם אני רוצה לשתות משהו. אמרתי שכן, משהו קר. האדם הסביר יודע שהוא יחכה דקה, דקה וחצי, עד שעורא יחזור עם כוס מים, אבל עורא לא חזר ואני חיכיתי וחיכיתי, ואז, אחרי כמה דקות הוא חזר עם כוס מים גזר קר וטרי שהוא קנה לי מכספו בקיוסק ממול, כדי לשמח אותי בחורש השמיני להריזני.

"גדהמתי. האיש קנה אותי לנצח כי הוא חשב אקסטרה. זה איש שמחפש כל החיים לתת מעבר למקובל, וזו התכונה שאני מחפשת באנשים כל החיים שלי. הוא יכול היה לתת את השירות המקובל ואני לא הייתי מתלוננת, אבל כשא

חיים שפירא

גד, אמרתי לו שיש לי בשבילו כרטיס לפילהרמונית, ואם הוא מעוניין בעוד דייט, שיגיע להיכל התרבות בתוך חצי שעה. אני לא יודעת איך הוא עשה את זה, אבל הוא הגיע בזמן. מאז לא נפרדנו. "אחרי חודש חשבתי שאני בהריון, וכשהתברר שזו הייתה אזעקת שווא, הוא הצטער מאוד. זה עשה לי משהו. היו לי כבר בני זוג בחיים, אבל מעולם לא הייתי כמקום הזה שגבר אומר לי שהוא רוצה לעשות איתי ילד, ועוד כל כך מהר. אמרתי לו: 'אם אתה כל כך רוצה, אפשר לנסות בחודש הבא'. וכך נולד יונתן, בני בכורי, היום בן שלוש, ואחרי שנה וחצי נולדה לו אחות, יסמין."

● מה היה ברוג'י שמשך אותך מהרגע הראשון?

"אני נמשכת לאירופאים, חד וחלק. קסם לי שהוא נורווגי, ואני אפילו לא יודעת איך להסביר את זה. אני מרגישה הרבה יותר גוז בחברת גברים אירופאים. אולי מפני שמגיל 16 למדתי בחוץ לארץ. החספוס של הגברים הישראליים לא מדבר אליי."

המשפחה מתגוררת ביפו. את מרכז הבית תופס פסנתר כנף רחב ממדים, שניצב בין הכניסה לסלון, שהוא קנה לה במתנה אחרי שהתברר לו כי מפני שאין לו פסנתר בבית היא נוסעת כל בוקר לדירתה במבשרת כדי להתאמן. "זאת המתנה הכי רומנטית שקיבלתי בחיים שלי", היא מסמיקה, ומתיישבת להפגין את אחת היצירות של שוברט.

מצאתי שלישייה מנצחת

בתחילת דצמבר תעלה ר"ר אורית וולף על בימת מוזיאון תל אביב סדרת מופעים בשם "חד פעמי כפול 3", יחד עם השחקן ליאור אשכנזי, השף אייל שני והמרצה חיים שפירא. כל אחד מהם יוקרש למלחין אחר, והוא תנגן ותשרח חז עם האורח שלה על היוצר שבחר. אייל שני בחר את בטהובן, חיים שפירא את שופן וליאור אשכנזי בחר את המלחין אריק סאטי. "אחרי שעשיתי במשך שנים קונצרטים שבהם אני מנגנת, מארחת נגנים

"יש שני סוגי יצירתיות: בעלי יצירתיות ראשונית הם אנשים חדים מאוד, בעלי חשיבה שונה ומיוחדת, אבל לאו דווקא כאלה שמסוגלים לממש את הרעיונות שלהם. בעלי יצירתיות משנית הם אנשים שמסוגלים לקחת רעיון, גם אם אינו שלהם, ולרוץ איתו קדימה תוך יציאה מכל המכשולים האפשריים בדרך להגשמה"

ומשוחחת עם הקהל, התחשק לי לעשות סדרה קצת אחרת שבה אארח אמנים שהם לא מוזיקאים ומה שיקשר ביניהם זו היצירתיות. עשיתי מסע ארוך כדי למצוא את האנשים הנכונים, אנשי במה שיש להם מה להגיד, ומצאתי שלישייה מנצחת."

● איך הגעת לאייל שני?

"הכרתי אותו במסעדה שהוא פתח באבן גבירול. אכלתי שם את המנה הכי טובה והכי יצירתית שאכלתי בחיים שלי. לא הצלחתי להתאפק, ניגשתי אליו ואמרתי לו: 'אני פסנתרנית וכל בייס שאכלתי אצלך נראה לי כמו קונצרט'. בפעם השנייה שבאתי הוא זכר אותי, ומאז אנחנו לא מפסיקים לדבר.

"אנחנו חולקים הרבה מאוד דברים משותפים, שהעיקרי שבהם הוא אהבה משותפת לבטהובן. הוא אמר לי שבטהובן הוא אהבת חייו והוא מושא ההשראה שלו בעולם הקולרי, וגם עבודת הדוקטורט שלי הייתה ברובה על בטהובן. בטהובן מבחינתי, ואייל שותף לזה, הוא כמו בשר נא שאפשר להגיש לשולחן איך שהוא, ולסמוך על חומר הגלם שיעשה את העבודה. במופע נדבר על התיפקיד של שנינו כטרנספורמטורים של חומרי גלם שעליהם אנחנו מאלתרים ומגשימים חם לקהל."

● ואיך ליאור אשכנזי משתלב במופע?

"ראיתי אותו בהצגה והרגשתי שיש בינינו כימיה. על אף שאני ימנית בקהל והוא על הבמה, הוא שבה אותי. לקח לי זמן להיפגש איתו, אבל כשנפגשנו הוא הסכים מיד. ליאור ואני נדבר על מלחין בשם אורית סאטי, שהייתה סולן שירא כתב כתיבה חופשית אבל כזאת שנתונה במיד ממוקדת. נדבר על היחס היצירתי בתוך המסגרת ואיך מאלתרים בתוך הצגה מובנית. יום חיים שפירא תפאל, שהוא קולגה שלי בתחום ההרצאות לאירועים, אהבתי לו סיפור."

● אז מה את יודעת: מסנתרטיים או מריציה ביצירתיות? או באהבה

המתנה הכי רומנטית

בעלה, רוג'ר, הוא כתב חוץ מנורווגיה, המסקר בעבוד מספר כלי תקשורת בארצו מה קורה אצלנו ואצל שכנינו הפלסטינים. אביו ניצול שואה שעקר לנורווגיה, למד רפואה והפך לאחד הרופאים המפורסמים שם. אמו נורווגית שהתגיירה והפכה לציונית נלהבת.

"הייתי בארוחת חג עם חברים, וחברה שלי סיפרה שם על איוו מסיבה שהייתה בה, אצל איוו נורווגי שחי בארץ, שחגג לעצמו מסיבת גיל ארבעים", היא מספרת על ההיכרות ביניהם. "ישר אמרתי לה: 'תכירי לי אותו, ככה לפני כולם. היא ניסתה להתחמק, אמרה שהוא לא בשבילי, עד היום אני לא יודעת למה, אבל בעלה יצר בינינו קשר, וקבענו סוג של בליינד דייט בשעות אחר הצהריים בעין כרם, כי גרתי אז במבשרת.

"הקפדתי בלבושי, אבל הוא בא אחרי משחק כדורגל, כולו מויע, וישר אמר לי שהוא לא בקטע של קפה, הוא יותר בכיוון של טיפוס על ההר. אחרי חצי שעה שבה טיפסנו וטיפסנו, הוא פתאום אמר שיודיה שלו נורא חולה, הוא חייב לבקר אותה, 'ואם תהיי ביפו, תקפצי'. הוא ממש מצא חן בעיני, אבל הבנתי שהוא לא בעניין.

"למחרת הוא הפתיע, התקשר ואמר: 'זה רוג'ר, אני יכול לפגוש אותך מחר בשעה ארבע או מחתריים בשעה שבע, תבחר'. אפילו לא שאל אם אני כמלל מעוניינת, נתן שני תאריכים, כמו רופא שיניים. מרוב שהייתי בחלם, אמרתי